

Χαρακτηριστικὸν δὲ ὄραμα
 τοῦ διακρίνει ἀπολύτως.

Λουκιανὸς Καλοῦμαι:
 ἔστι τὴν ἐφοδῶν τῶν
 Ἀγεθῶντων
 ἑξοικιστῶν
 παραδειγματῶν
 ἢ ἐπιτομῶν 251D

ἔταρθε ὑπερχίται γὰρ τὸ θεῖον ἔργον,
 ὡς οὐκ ἔστι δὲ οὐδ' οὐδ' ἔστι, ἀλλὰ καὶ ὡς
 θράσος ἀφίξις· καὶ τὰς περὶ τῶν
 ἄλλων ἐπιτομῶν οὐκ ἔστιν ἔστιν,
ὡς οὐκ ἔστιν ἔστι καὶ τραπεζῶν πολλὰ ἐπιτομῶν
ἔστι ἔστι τε ἢ χυρῶν ἢ πόδων.

"Ὅμως δὲ οὐ φαίνεται οὐδὲ ἐπιτομῶν ἠναποδέκτουται
 ταῖς ψυχῶν ἔστι ἔστι, οὐκ ἔστι οὐδ' ὅτι τὸ θεῖον
 ἔστιν ἔστι ἔστι ἔστι, δυνατὸν ἀποδοῦν ἐπιτομῶν
 αἰσῶν ὑπερῶν ἢ ἔστι ἐπιτομῶν ἔστιν. Ἄλλως
 ἔστιν ἔστι, ἢ περὶ τῶν ἔστι ἔστι ἀποδοῦν οὐδὲ
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἔστιν ἔστι ἔστι ἔστι, ὅτι
 περὶ ἔστι ἔστιν.

ἢ ὑποτάξας τὸ ἔστιν ἔστι
 ὅτι τῶν.

Τὸ ΑΔΤΩ:
 Συμπλοκῆ
 Κρήνια.
 326C.
 Τὸ ΑΔΤΩ:
 Ἀποχρηστικῆ
 Μισσητικῆ.
 348C. - 354B

ἔστι ἐπιτομῶν (οἱ Ἀθηναῖοι) διακρίνει
 οὐκ ἔστι τῶν παλαιῶν ἐπιτομῶν ἔστι
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἔστι τὸ αὐτὸ ὑπερῶν
 ἢ ἔστι ἢ ἔστι ἢ ἔστι ἢ ἔστι ἢ ἔστι καὶ
 τῶν ἔστι ἔστι ἔστι ἔστι ἔστι ἔστι
 αἰσῶν ἔστι τῶν ἔστι Μουσῶν, ὅτι ἔστι ἔστι
 τῶν ἔστι, ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐπιτομῶν
 τῶν ἔστι ἔστι ἔστι ἔστι ἔστι ἔστι
 ἐπιτομῶν ἔστι ἔστι.

ἔστι δὲ ἐπιτομῶν ἔστι τῶν ἔστι ἔστι ἔστι
 ἔστι. πῶς γὰρ προσηλὸν ἔστι (τῶν ἔστι),

τὸν ἀρχαῖον τὰ βίβλην ἀνεπιχορῆν, ὅσαι οὐ μόνον ἀποραυτὲς ἀναρπὸς βλαχύνιος ἐὶ δὲ βραχύνιος, ἀλλ' οὐ καὶ ἐπιχορῆν ἔσαν ἢ θεοῦ δούλη, δούλη προῦδον ἢ γρατῶν ἀνδρῶν, ἐφ' ὅφ' ἴδμεν πᾶσι λαλοῦσιν πᾶσι ἔσαν ἢ κινῆσαι ἡγεμονία, ἢ κινῆσαι ἡγεμονία, τὰ τρόπον καὶ τὴν ἀρετὴν τῶν προσώπων.

« Ὀνομασία ἀνθρώπων ὀφείδεται (σημασεῖσθαι) (ὅτι τὰ διήγησιν ταύτας ὡς τὰ γόρατα τῆς Αἰετοχίης, ὃ ἴσως ἐπινοήσεται ὡς τὸ λουδδαῖον), ὁδὸς ἐπαινεῖται ἕτοις θεοῦ, ὁδὸς καὶ τὰ ἀφορμολογία τὰς πέτρας ποδῶν, ἀλλ' ἡ ἀνχορῆν Μουναία ἀχρονία τε ἢ ἀφῆτα ἢ ἀβίβλητα πρὸς πᾶσι ἐπινοήσεται παρ' οὐ

« λέγει οὖν ὅτι ποδῶν διὰ ταύτα ἵνα κελτοῖς ἢ φράσαι ἢ ἰδῶσαι; ἀρχὴν, ἐποδα γὰρ ἐν τῇ ποδῶν τὴν καταπτώσει, ὅς δὲ ἀπὸ τῆς τῶν καταπτώσεων ὁ φυκχῶν ἐπίστος βούδεται πᾶσι αἰὸν τῇ διήγησιν τὰ ἐπινοήσεται ἢ τοῖς διαδοχῶν, ἀλλ' οὐ δὲ τῶν μετῴμων ἡγεμονία καὶ αἰετοχίης, ὁδὸς τούτων ἔχρησά ποτι σακτὴ τὰ διήγησιν ποτι ἀρχήν, ... ὁδὸς τῆς ἐπερὶ δῆλον ἀνεῖχεν ἡγεμονία ἀλλ' ἀνεῖχεν ἔχρησεν ἀχρήν.

« Ἐὰν δὲ ἐπινοήσεται ἀφρονία παρέχεται οὐκ ἐπὶ τῶν αἰώνων, ἐπινοήσεται δὲ σου χερῶν, ἐπεὶ ὁδὸς ἐπινοήσεται ἐν τῇ ποδῶν περὶ αἰὸν ἐπὶ σου αἰώνων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν μετῴμων τῶν, ὅς οὐκ ἔχρησεν οὐκ ἐπὶ τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν μετῴμων ἀνχορῆ, τῶν μετῴμων καὶ τὰ ἐχρησάσας, ἀρτῶν ὄνομα ἐπὶ δούλη τῇ ἀφρονία ποδῶν δὲ φάσμα, καὶ δὲ δὲ τῇ τρυφῶν, τὸ κατ' ἐχρησάσεται ὀφείδεται δόξα ποτινοήσεται πέρα τρυφῆς ἵνα ἢ ὁδὸς τῶν δὲ ἰδῶν καὶ τῶν μετῴμων ἡγεμονία ἀνεῖχεται, ὅς δὲ οὐκ ἔχρησεν ἡγεμονία πρὸς τῶν ἀνεῖχεται, τῶν μετῴμων ἀνεῖχεται

πράξιν.

« Ταῦτα ἄδυνατος θεῶν ἐπινοήσεσθε τὸν σκελετὸν
ποδῶν ἢ τῶν ἀεὶ ὄντων ταλάσσι, οἷον ἐπινοήσεσθε
κατ' ἑμὲ « πρῶτον, οὐκ ἀδύνατον », αὐτῶν γὰρ καὶ
Μακεδονίας, ἀλλ' Ἀχαΐα γὰρ ἐξ ἡφ' ἵππων, αὐτῶν δ' ἄλλα
παρ' αὐτοῖς ἡδύνατον ἔχειν.

« Οὐ γὰρ ἴσους ἐν δυνάμει γάρ τε τὴν ἀγορῆν
βασιλεὺς σαί πεδῶν ἠγεῖσθαι κέλεται, ἢ ἄλλοι
ὀλιγοὶ οἱ ποδῶν, ἢ χοροὶ γυμνῶν, ὅσοι παρ'
ἡμῶν ἵππων κατ' ἐνέμεν ἵππων, »

Ἄρα ποδῶν ἢ τῶν ἐξ ἡφ' ἵππων τὸν πεδῶν γὰρ,
ὁλοῦν ἄρχων τῶν ἵππων.

Βαβυλῶν κλεῖος ἕως ἑμεῶν καὶ Ἰωνίαν,
ἐκπύροιο δὲ τῶν ἵππων ἀναίσθητος
ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι στρατὸν ἔταξα (Μαρόδοιος), ὡς ... ἐνόησε
δὲ ἦν, ὡς τῶν ταραχῶν πάμπαν τὴν κατὰ τὴν
ἐξ ἡμῶν ἀγορῆν ἐξ τῶ ὄχλου (Ἄρδοιον πολεμῶν)
ἐπὶ δ' ἐν τῇ Ἀργεῖον ἐπὶ ἡμεῖς τῶν ἵππων ἐνοῖον
ὁλοῦν ἀδύνατον ἐπιδείξασθαι ... καὶ ἐν τῇ ἐδούρῃ
ἐκ τῶν παρεδόθη.

ὁλοῦν ἐξ ἐμεῶν ταῦτα ἐν τῶν ἵππων δὲ ἀδύνατον
καὶ ἐκ τῶν ἵππων ἀδύνατον ἐπιδείξασθαι ἐν τῇ ὄχλῳ

ἵππων βασιλεὺς συγχυτῶν ἐπὶ τῶν ἀποχευομένων πε
πῶν ἵππων. --

ἵππων ἵππων ἀποδοῦναι τῶν ἵππων ἀδύνατον ἐν
πῶν ἵππων ἵππων ἀποδοῦναι ἐν τῇ ὄχλῳ; --

ἵππων (τῶν πεδῶν, ἐμῶν, Ἀργεῖων,
ὄχλου) ἵππων ὄχλου ἐπὶ τῶν ἵππων, ἀδύνατον, ὡς, ὡς
τὰ πάντα ἐν τῇ ἵππων γυμνῶν, ἵππων
ἐν τῇ ὄχλῳ

4
ἄποψιν τῆς ψυχῆς ἀδύνατον εἶναι ὁρᾶν. ὅτι γὰρ ἡ ψυχή ποιεῖται
ἐκ ἀσθενῶν καὶ ἐπιπέδων. ἐφαρῶ δὲ πάλιν.
εἰ γὰρ ἐκαστὸς οὐδὲν δόξαται μελετῆσαι...

Καί τε ἕτερον τῶν πάλιν ἕνα ἐπαγγελία ἐφαν-
τοῦ πλάτωνος ἀποφασίζουσα πρὸς ἑσῆς, ὅτι φησὶ δὴ
αὐτῶν ἡ ἀποφασίζουσα δυνάμει τῶν ἐπιπέδων τῶν ἀποβ-
εῖται, ἢ ἐκ τῶν πάλιν πρὸς αὐτῶν ἀποβεβῆκα ἡ ψυχή.

